Biuletyn Tygodniowy CIZ 27 IX-03 X 2011

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

40/2011 (135)

Wiadomość tygodnia

Światowy Kongres Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach

Z udziałem 2 tys. ludzi z całego świata w Krakowie 1 października zainaugurowano II Światowy Kongres Bożego Miłosierdzia. Pierwsze tego rodzaju spotkanie odbyło się w Rzymie w kwietniu 2008 r. Tym razem uczestników gości sanktuarium na Łagiewnikach, jednak imprezy towarzyszące obejmą cały Kraków i nie tylko.

Rozpoczęcie Kongresu

Kongres zainaugurowało po południu uroczyste wejście i prezentacja delegacji poszczególnych krajów. Przemawiając na rozpoczęcie gospodarz spotkania kard. Stanisław Dziwisz przypomniał, że Chrystusowe orędzie miłosierdzia zostało przekazane s. Faustynie w trudnym momencie dziejów, między dwiema tragediami wojen światowych. Pomny tego faktu Jan Paweł II w łagiewnickim sanktuarium stwierdził, że „poza Bożym Miłosierdziem nie ma dla ludzi żadnego innego źródła nadziei". Te słowa przytoczył następnie przed trzema laty Benedykt XVI, a dziś inspirują one II Światowy Kongres Bożego Miłosierdzia - dodał metropolita krakowski.

Modlitewną inspiracją na początek spotkania była oczywiście koronka, odmówiona w godzinie miłosierdzia. Następnie kard. Christoph Schoenborn z Wiednia wygłosił konferencję wprowadzającą, poświęconą idei i historii Kongresów Miłosierdzia Bożego.

Drugi dzień Kongresu

Centralnym punktem drugiego dnia Światowego Kongresu Bożego Miłosierdzia w Krakowie była Msza odprawiona przez kard. Stanisława Ryłkę. To właśnie na zakończenie tej liturgii uczestnicy połączyli się z Watykanem, odmawiając wraz z Benedyktem XVI Anioł Pański. W homilii przewodniczący Papieskiej Rady ds. Świeckich mówił o tajemnicy łagiewnickiego sanktuarium, dokąd przybywają tysiące pielgrzymów, doświadczając Bożego przebaczenia.

Odwołując się do liturgicznych tekstów z dzisiejszej niedzieli, mówiących o trosce, jaką Bóg roztacza nad swoją winnicą, kard. Ryłko nazwał sanktuarium Bożego Miłosierdzia „jedyną w swoim rodzaju szkołą nadziei". A nadzieja, mimo postępu naukowego i technicznego, wystawiona jest na ryzyko lęku przed przyszłością i utraty sensu teraźniejszości.

„Świat dzisiejszy, który cierpi na erozję nadziei, bardzo potrzebuje apostołów, czyli autentycznych świadków Bożego miłosierdzia. Kim oni są? Czym się odznaczają? Przede wszystkim są to ludzie, którzy sami w swoim życiu spotkali miłosiernego Chrystusa i pozwolili, aby dotknął ich osobiście, aby przemienił ich życie... I od tej pory czują się wewnętrznie przynagleni, aby dawać o tym świadectwo wobec bliźnich. Apostołowie Bożego Miłosierdzia są odważnymi głosicielami orędzia, które tutaj w Łagiewnikach wzięło swój początek. Nowa ewangelizacja, o której dzisiaj tyle się mówi, to nic innego jak otwieranie ludzkich serc na przyjęcie daru miłości miłosiernej" - mówił watykański purpurat.

Kard. Ryłko wyjaśnił, że apostolat Bożego Miłosierdzia to nie tylko głoszenie tego boskiego przymiotu, ale uczynienie z miłosierdzia stylu życia. Życzył, aby obecny kongres pozwolił pomnożyć liczbę głosicieli Bożego Miłosierdzia wobec współczesnego świata.

List do papieża: Św. Faustyna - Doktorem Kościoła

Uczestnicy II Światowego Kongresu Bożego Miłosierdzia podpisują list do Benedykta XVI z prośbą o uznanie św. Faustyny Doktorem Kościoła. List w tej sprawie został odczytany w łagiewnickim sanktuarium na zakończenie Mszy św. 2 października. W przesłaniu skierowanym do Benedykta XVI uczestnicy Kongresu dziękują za słowa życzliwości i umocnienia w wierze, skierowane do nich w czasie modlitwy Anioł Pański.

"Rozważając tajemnicę Bożego Miłosierdzia przypomnianą światu przez skromną zakonnicę św. Faustynę Kowalską i bł. Jana Pawła II, pragniemy włączyć się w wielki nurt "nowej ewangelizacji" i wyznawać przed całym światem, że miłosierdzie stanowi "główny rdzeń orędzia ewangelicznego" i prowadzi człowieka do otwarcia się na Boga" - głosi tekst listu.

"Dziękujemy za beatyfikację Ojca Świętego Jana Pawła II, niestrudzonego Apostoła Bożego Miłosierdzia, który tajemnicę Boga bogatego w miłosierdzie postawił w centrum swojego nauczania papieskiego i

zawierzył cały świat Bożemu Miłosierdziu" - piszą uczestnicy Kongresu.

Wyrażając prośbę o ogłoszenie św. Faustyny Doktorem Kościoła, podkreślają, że byłaby ona czwartą kobietą, obok św. Katarzyny Sieneńskiej, św. Teresy z Avila i św. Teresy od Dzieciątka Jezus, zaliczoną do tego grona. "Ufamy, że tytuł ten jeszcze bardziej przyczyni się do rozpowszechnienia ewangelicznego Orędzia Miłosierdzia na całym świecie" - piszą w przesłaniu do papieża. Do końca Kongresu wśród jego uczestników zbierane są podpisy pod listem

Więcej na: Radio Watykańskie
www.deon.pl

Wiadomości krajowe

Kard. Stanisław Nagy SCJ kończy 90-lat

30 września, ks. kard. Stanisław Nagy, sercanin obchodzi 90. rocznicę urodzin. Rodzinny dom Dostojnego Jubilata to Bieruń Stary na Górnym Śląsku. Od 1937 r. nowym domem dla niego stało się Zgromadzenie Księży Sercanów, gdzie złożył śluby zakonne i przyjął w 1945 r. święcenia kapłańskie. Od 8 lat decyzją papieża Jana Pawła II jest kardynałem., a za swą biskupią dewizę obrał słowa: W Tobie, Serce Jezusa, swą ufność złożyłem. Mieszka w krakowskiej dzielnicy Płaszów u sercanów.

Ks. kard. Stanisław Nagy SCJ - Urodził się 30 września 1921 w Bieruniu Starym w śląskiej, górniczej rodzinie. W roku 1937 wstąpił do Zgromadzenia Najświętszego Serca Jezusowego. Śluby wieczyste złożył w 1941 roku, a 8 lipca 1945 otrzymał święcenia kapłańskie z rąk ówczesnego biskupa pomocniczego Krakowa Stanisława Rosponda. W latach 1952-1958 był rektorem seminarium zakonnego w Tarnowie, a następnie kierownikiem Studium Teologicznego w Krakowie, powstałego z jego inicjatywy.

Od początku swej drogi naukowej był związany z Katolickim Uniwersytetem Lubelskim; w 1952 roku obronił tam pracę doktorską, w 1968 roku uzyskał habilitację, w 1979 roku tytuł profesora nadzwyczajnego, zaś w 1985 roku profesora zwyczajnego.

Od 1958 roku aż do przejścia na emeryturę wykładał teologię fundamentalną na KUL. W latach 1972/1973 i 1973/1974 był prodziekanem Wydziału Teologii, kierownikiem Katedry Eklezjologii Fundamentalnej, Sekcji Teologii Porównawczej i Ekumenicznej, przewodniczącym Senackiej Komisji Stypendialnej, Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II. Przez kolejne kadencje przewodniczył Sekcji Wykładowców Teologii Fundamentalnej przy Komisji Episkopatu ds. Nauki.

Z nominacji Jana Pawła II przez dwie kadencje był członkiem Międzynarodowej Komisji Teologicznej. Brał udział w pracach Komisji Episkopatu do Spraw Ekumenizmu, był także członkiem Komisji Mieszanej Katolicko-Luterańskiej powołanej przez watykański Sekretariat ds. Jedności Chrześcijan i Światową Federację Luterańską.

Dwukrotnie brał udział w charakterze eksperta w Synodach Biskupów w Rzymie (1985 i 1991). Zamieszkały w Krakowie, prowadził wykłady w Lublinie i Wrocławiu na tamtejszym Papieskim Wydziale Teologicznym. W pociągu relacji Kraków-Lublin poznał Karola Wojtyłę, z którym łączyła go później przyjaźń, wyprawy po górach i bliska współpraca.

W niedzielę 28 września 2003 roku Ojciec Święty Jan Paweł II mianował ks. prof. Stanisława Nagy'ego kardynałem. 13 października 2003 roku został wyświęcony na arcybiskupa ze stolicą tytularną Holarensis. Konsekracja miała miejsce w Katedrze na Wawelu. Konsekratorem był kard. Franciszek Macharski, a współkonsekratorami: kard. Marian Jaworski i abp Józef Kowalczyk. 21 października 2003 podniesiony został do godności kardynalskiej przez papieża Jana Pawła II z diakonią kościoła Santa Maria della Scala.

Za motto arcybiskupie i kardynalskie przyjął słowa: "In Te Cor Iesu speravi" - "W Tobie, Serce Jezusa, złożyłem swą ufność". W kardynalskim herbie znajdują się symbole Serca Jezusa, Biblia, kotwica - symbol nadziei i wiary oraz monogram słów "Ave Maria". Kapelusz kardynalski ks. kard. Nagy otrzymał podczas uroczystego konsystorza w dniu 21 października 2003 roku w Watykanie. Za: www.sercanie.pl

O. Damian Muskus OFM otrzymał na Wawelu sakrę biskupią

28 IX 2011 w Krakowie na Wawelu o. Damian Muskus otrzymał święcenia biskupie. Wraz z nim sakrę biskupią otrzymał ks. Grzegorz Ryś. Obaj będą biskupami pomocniczymi archidiecezji krakowskiej. Data święceń została wyznaczona przez ks. kard. Stanisława Dziwisza. W tym dniu obchodzi się liturgiczne wspomnienie św. Wacława, męczennika, patrona Katedry na Wawelu. W tym również dniu przypadła 53 rocznica sakry biskupiej ks. Karola Wojtyły.

Uroczysta Msza św. rozpoczęła się o godz. 10.00. Obecnych było ok. 40 biskupów, wśród nich franciszkanie z Ukrainy: abp Herkulan Malczuk, ordynariusz diecezji kijowsko-żytomierskiej oraz bp Maksymilian Dubrawski, ordynariusz diecezji kamieniecko-podolskiej. LIcznie przybyli księża diecezjalni i zakonni. Obecni byli przed wszystkim bernardyni, ale także franciszkanie z innych prowincji. Z Rzymu przyjechał definitor generalny o. Ernest Siekierka. Świątynia wypełniona był wiernymi świeckimi.

Głównym konsekratorem był kard. Dziwisz, a współkonsekratorami kard. Franciszek Macharski i kard. Stanisław Ryłko. Kazanie wygłosił kard. Dziwisz. Przypomniał o przypadającej rocznicy sakry biskupiej bł. Jana Pawła II, którego ukazał jako wzór dla nowych biskupów. Nawiązując do jego życia i nauczania podkreślił, że szczególnym ich zadaniem będzie poświęcać się dziełu nowej ewangelizacji, której potrzebuje współczesny świat, tak by nie było ludzi, którzy żyją jakby Boga nie było. Drugą sprawą, na którą powinni zwracać uwagą w swej posłudze, jest głoszenie prawdy o miłosierdziu Bożym.

Bp Damian Muskus wybrał sobie jako zawołanie słowa Chrystusa skierowane do św. Jana: "Oto Matka Twoja" (J 19,27). Ma to ścisły związek z faktem, że większość jego życia zakonnego i posługi kapłańskiej upłynęła w Kalwarii Zebrzydowskiej - sanktuarium maryjno-pasyjnym, gdzie przez ostatnie sześć lat był kustoszem. Do tego zawołania nawiązuje także herb, który przedstawia Maryję stojącą pod krzyżem. Herb ten posiada również akcent franciszkański. Krzyż, na którym wisi Chrystus ma kształt, krzyża z San Damiano, przed którym modlił się św. Franciszek.

Za: www.bernardyni.pl

Poświęcenie domu św. Faustyny - uroczystości w Ostrówku

W sobotę, 24. września 2011 r. w diecezji warszawsko-praskiej miały miejsce podniosłe uroczystości, związane z poświęceniem domu w którym mieszkała i pracowała św. Faustyna w latach 1924-1925 . W uroczystościach uczestniczyło kilka tysięcy wiernych. W Klembowie została odprawiona po łacinie msza św. , której przewodniczył JE kard. Robert Sarah, szef Papieskiej Rady „Cor Unum" . Do tego kościoła z Ostrówka przychodziła na nabożeństwa i msze święte św. Faustyna.

Po mszy kilka tysi ęcy pielgrzymów, przybyłych pielgrzymkach parafialnych i indywidualnie przeszło wraz ze swymi kapłanami i przybyłymi siostrami zakonnymi i zakonnikami procesyjnie blisko 5-kilometrową trasę z Klembowa do Ostrówka niosąc relikwie świętej, chorągwie, proporce, sztandary, oraz emblematy grup parafialnych i grup modlitewnych św. Faustyny. Pielgrzymi szli drogą, którą niegdyś przechodziła 19 letnia Helenka Kowalska.

W Ostrówku mieszkała przez rok jako służąca w domu rodziny Samuela i Aldony Lipszyców, zarabiając na wyprawkę do nowicjatu Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. W tym czasie w oktawie Bożego Ciała (18-25 czerwca 1925) złożyła prywatny ślub czystości, co opisała w Dzienniczku (n.16) „Bóg napełnił duszę moja światłem wewnę-trznym głębszego poznania Go, jako najwyższego dobra i piękna. Poznałam, jak bardzo mnie Bóg miłuje. Przedwieczna jest miłośćJego ku mnie. Było to w czasie Nieszporów - w prostych słowach, które płynęły z serca złożyłam Bogu ślub wieczystej czystości."

Dom, gdzie mieszkała św. Faustyna, poświęcił kardynał Robert Sarah. Drewniany budynek, wybudowany w 1905 r. udostępniono do zwiedzania uczestnikom uroczystości. Wnętrze domu ma wystrój z lat dwudziestych XX w. Pięknym, zabytkowym domem będą teraz opiekowały się siostry Jezusa Miłosiernego, kontynuujące misję św. Siostry Faustyny Kowalskiej. Dom, stanowiący własność Diecezji Warszawsko-Praskiej będzie służył pielgrzymom dla celów spotkań modlitewnych - rekolekcji, dni skupienia itp.
Anna Dziemska

O. Rufin Maryjka OFM nowym prowincjałem

Po przyjęciu rezygnacji o. Jakuba Mentla OFM z funkcji Prowincjała, Definitorium Generalne Zakonu Braci Mniejszych dekretem z dnia 13 września 2011 roku wybrało nowym Ministrem prowincjalnym o. Rufina Maryjkę OFM i uzupełniło skład Definitorium Prowincji. Obecny skład Zarządu Prowincji Matki Bożej Anielskiej Zakonu Braci Mniejszych jest następujący: Minister prowincjalny: - o. Rufin Maryjka, Wikariusz prowincjalny: - o. Stanisław Mazgaj, Definitorzy: - o. Mariusz Dębiński - o. Kamil Łętowski - o. Mariusz Uniżycki - o. Ambroży Nowak - br. Adam Stanik

Minister prowincjalny O. Rufin Maryjka OFM urodził się 6 kwietnia 1954 r. we Włocławku. W 1973 r., po zdaniu matury we włocławskim Liceum Ziemi Kujawskiej wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych w krakowskiej Prowincji Matki Bożej Anielskiej; skąd z Domu nowicjatu w Przemyślu na dwa lata został wezwany do służby wojskowej w jednostce "kleryckiej" w Brzegu. Po powrocie do Zakonu seminaryjne studia teologiczne ukończył w międzyzakonnym Instytucie Teologicznym Księży Misjonarzy w Krakowie. Śluby wieczyste złożył 18 II 1980 r., natomiast święcenia kapłańskie przyjął 25 IV 1981 r. Jako kapłan pracował w pionie formacji zakonnej (wychowawca kleryków), a także jako sekretarz Prowincji. W latach 1992 -1998 odbył studia specjalistyczne z filozofii w Papieskim Uniwersytecie Antonianum Zakonu Braci Mniejszych w Rzymie, a następnie do czasu ostatniej kapituły prowincjalnej pracował we Włoszech na placówce prowadzonej przez krakowską Prowincję Zakonu. *O. St. Mazgaj OFM*

Inauguracja obchodów Roku ks. Piotra Skargi SJ

W krakowskim kościele pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła 27 września odbyła się inauguracja obchodów Roku ks. Piotra Skargi. W dniu 399. rocznicy śmierci słynnego kaznodziei zaplanowano także uroczystość wmurowania kamienia węgielnego pod powstający w tej świątyni Panteon Narodowy. W tym właśnie kościele jezuita jest pochowany.

Uchwałę w sprawie ustanowienia roku 2012 Rokiem ks. Piotra Skargi przyjął niedawno Sejm. Obchody rozpoczeły się mszą św., podczas której kazanie wygłosił ks. prof. Andrzej Bruździński z Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II.

- Zaczniemy się również powoli modlić o jego beatyfikację - przyznaje w rozmowie z KAI ks. prałat Marek Głownia, proboszcz krakowskiej parafii pw. Wszystkich Świętych, na terenie której znajduje się kościół pw. św. Piotra i Pawła. (…)

Honorowy patronat nad Roku ks. Piotra Skargi objął abp Józef Michalik, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski. - Wydarzenia będą dobrą okazją zarówno do przypomnienia postaci wielkiego kapłana i zakonnika kochającego człowieka i Kościół, jak i uczenia stylu przejrzystości i odwagi w obronie praw Bożych - napisał przewodniczący Episkopatu w liście do o. Tomasza Kota SJ, przełożonego prowincji wielkopolsko-mazowieckiej Towarzystwa Jezusowego. Za: www.deon.pl

Dziękczynienie za 90 lat Zgromadzenia Michalitów

Dzisiaj dziękujemy Opatrzności za mądrą decyzję pasterską arcybiskupa Adama Sapiehy, który zatwierdził nowe Zgromadzenie zakonne św. Michała Archanioła na prawie diecezjalnym w 1921 roku. Dziękujemy za te 90 lat, podczas których Zgromadzenie rozrosło się i wpisało w misję Kościoła w Polsce oraz w wielu krajach świata - powiedział w homilii kard. Stanisław Dziwisz, metropolita krakowski, do wiernych zebranych na uroczystej Mszy świętej w pawlikowickim kościele parafialnym, 29 września 2011.

Pawlikowice - mała, podkrakowska miejscowość. W czwartkowe popołudnie, 29 września, mimo iż był to zwykły, roboczy dzień, o godz. 17.00 kościół zapełnił się kapłanami, siostrami zakonnymi i świeckimi wiernymi, którzy przybyli, aby wziąć udział w uroczystej Mszy świętej sprawowanej pod przewodnictwem metropolity krakowskiego kardynała Stanisława Dziwisza. Jaka po temu była okazja? Odpowiedzi na to pytanie trzeba szukać w odległej przeszłości i cofnąć się 90 lat. Dokładnie 29 września 1921 roku Zgromadzenie św. Michała Archanioła, po długich latach starań, otrzymało kanoniczne zatwierdzenie na prawie diecezjalnym w archidiecezji krakowskiej. Tego aktu dokonał arcybiskup Adam Stefan Sapieha, ówczesny pasterz Kościoła krakowskiego. Wydarzenie to miało doniosłe znaczenie dla michalitów. Oficjalna aprobata Kościoła była czymś, o co starał się jeszcze ks. Bronisław Markiewicz, a po śmierci Założyciela te wysiłki podjęli jego duchowi synowie. Otworzyło to Zgromadzeniu drogę do dalszego rozwoju i ekspansji na cały świat.

W dziękczynnej Eucharystii razem z ks. Kardynałem wzięło udział blisko 80 kapłanów, w tym przełożony generalny ks. Kazimierz Radzik CSMA z całym Zarządem,

przełożony wiceprowincji włosko-szwajcarskiej ks. Bogdan Kalisztan, przełożony delegatury niemiecko-austriackiej ks. Antoni Trojak, współbracia z Białorusi, Ukrainy, Włoch, Papui Nowej Gwinei, wszyscy przełożeni i proboszczowie z michalickich placówek w Polsce, inspektor krakowskiej inspektorii salezjanów ks. Dariusz Bartocha SDB oraz kapłani dekanatu wielickiego. Obecna była przełożona generalna sióstr michalitek m. Natanaela Bednarczyk z Zarządem i innymi siostrami, przybyły lokalne władze terytorialne. Młodzież i dzieci z parafii zapewnili piękną oprawę liturgiczno-muzyczną.

Mszę świętą poprzedziło sympozjum naukowe, animowane przez inspektora ds. wychowania w naszym Zgromadzenia ks. Leszka Przybylskiego CSMA. Referaty poświęcone zagadnieniom wychowania wygłosili: ks. Dariusz Bartocha SDB - "Zagrożenia w procesie wychowania dzieci i młodzieży" oraz ks. prof. dr hab. Czesław Kustra CSMA, wykładowca pedagogiki na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu - "Realizacja charyzmatu ks. Markiewicza w szkołach michalickich". O historycznej drodze do zatwierdzenie Zgromadzenia Michalitów mówił w trzeciej prelekcji ks. dr Marcin A. Różański CSMA, historyk badający dzieje michalitów. *Michał Mazur CSMA.* Za: www.michalici.pl

Uroczystości ku czci św. Maksymiliana w Gębicach

Prawie trzy tysiące pielgrzymów i wiernych przybyło 24 września br. do Gębic koło Gubina (woj. lubuskie) na obchody Roku św. Maksymiliana Kolbego, połączone z Diecezjalnym Dniem Młodzieży.

O. Maksymilian Kolbe był więziony był w Gębicach w czasie II wojny światowej, w przejściowym obozie jenieckim Stalag III Amtitz. Franciszkanin trafił do tego obozu wraz ze swoimi współbraćmi z Niepokalanowa 24 września 1939 roku i przebywał tam przez 81 dni. Po siedemdziesięciu dwóch latach, obok pomnika który upamiętnia ofiary obozu Amtitz, odprawiono uroczystą mszą świętą, której przewodniczył ordynariusz diecezji zielonogórsko-gorzowskiej bp Stefan Regmunt wraz z biskupami: Pawłem Sochą, Adamem Dyczkowskim i Marianem Błażejem Kruszyłowiczem. Homilię wygłosił ks. dr Ireneusz Skubiś - redaktor naczelny Tygodnika "Niedziela".

Wcześniej zgromadzeni wysłuchali konferencji asystenta ds. Rycerstwa Niepokalanej krakowskiej prowincji franciszkanów o. Piotra Cubera OFMConv. W modlitewnym spotkaniu wzięli udział także przedstawiciele władz trzech franciszkańskich prowincji z Krakowa, Warszawy i Gdańska. Przybyło także wielu duchownych, sióstr zakonnych oraz przedstawicieli władz samorządowych i administracji rządowej.

W uroczystości ku czci św. Maksymiliana została też włączona tegoroczna edycja Diecezjalnego Dnia Młodzieży, diecezjalne spotkanie grup modlitewnych Odnowy w Duchu Świętym oraz diecezjalna pielgrzymka duszpasterstwa nauczycieli. Współorganizatorami uroczystości w Gębicach byli: Starostwo Krośnieńskie oraz Miasto i Gmina Gubin. Po uroczystej mszy świętej poszczególne grupy złożyły wieńce pod pomnikiem ofiar (…)

o. Zdzisław Tamioła OFMConv
Za: www.franciszkanie.pl

Refleksja tygodnia

"rodzinie zawdzięczam moją fascynację kapłaństwem"

Prezentujemy fragmenty rozmowy z Czcigodnym Jubilatem ks. kard. Stanisławem Nagym, jaka ukazała się w książce pt. „Na drogach życia"(Wydawnictwo Dehon), gdzie wspomina On swoje dzieciństwo i rodzinne strony.

„Zwykle mówi się o tym, że najwięcej otrzymało się w rodzinie i od rodziny. W moim przypadku jest to prawda w odniesieniu do najwcześniejszego dzieciństwa. Bardzo wcześnie bowiem wszedłem w okres, kiedy rodzina została okaleczona przez śmierć matki. A potem, jako kilkunastoletni chłopak, opuściłem Śląsk i coraz to bardziej kształtowało mnie już inne środowisko. W sumie, można powiedzieć, że wpływ na moje życie wywarła nie tylko rodzina, albo niewyłącznie rodzina, ale także w dużej mierze środowisko, w którym przeżywałem późniejsze lata swojego życia.

Jaka była ta moja rodzina? Zostało ona wcześnie okaleczona, bo w siódmy roku mojego życia umarła mi matka. Jej obraz w mojej pamięci jest bardzo mglisty. Mogę więc powiedzieć, że jestem niemal pozbawiony matczynego wpływu. Jak przez mgłę pamiętam jej postać, poczucie pewnego braku przeżywanego przez całą rodzinę, a więc i przeze mnie, chociaż może nie tak głęboko jak przez resztę rodziny.

(....) W rolę matki, co trzeba podkreślić z całą wyrazistością, wcieliła się moja najstarsza siostra Maria i to ona mnie wychowała. Z całą pewnością, w moim odbiorze i moim pojęciu, miałem dwie matki. Jedną prawdziwą i drugą zastępczą w osobie mojej siostry, która w tę matczyność się oblekła i wywiązała się z tego, co matka powinna była dać swojemu dziecku. Spośród całego rodzeństwa - a było nas sześcioro - zapisała się w mojej świadomości najżywiej, ze swoim profilem osobowościowym, którego może nawet jej zazdrościłem i podziwiałem. Na pewno bardzo ją kochałem. Starała się wejść w tę matczyność pierwotną mojej matki w stosunku do mnie, dając mi te elementy wychowania, które były dogłębnie katolickie. (...)

Po śmierci matki, ojciec czuł się w obowiązku przejąć odpowiedzialność za mnie, co dało mi okazję do bliższego poznania jego charakteru. Otóż, mój ojciec był typowym przykładem śląskości. Jego miejscowością rodzinną była wieś niedaleko Bierunia; pochodził ze środowiska typowo rolniczego i to dość dostatniego. Był człowiekiem niezwykle prężnym, może nawet porywczym, a jednocześnie ogromnie pracowitym. W młodości pracował na roli, zaś w drugim okresie swojego życia, kiedy już wyszedł z rodzinnej wsi, w przemyśle. Pracując w kopalni miał wypadek, w wyniku którego złamał nogę i to wydarzenie się w mojej świadomości zakodowało. „Tata byli górnikiem". Będąc człowiekiem bardzo ambitnym, dość rychło został włączony w życie społeczne Bierunia, jako radny miejski. (...) W sumie, mogę powiedzieć, że mój ojciec był uosobieniem Ślązaka, ze soją pracowitością, zaangażowaniem społecznym, pewną surowością. Ojciec miał ambicje, by jego dzieci wybiły się ponad te ograniczenia śląskości, polegające na tym, że było się najniższą warstwą społeczną. Dzięki jego staraniom, mój starszy brat Franciszek ukończył szkołę średnią w Oświęcimiu, a później wstąpił do Zgromadzenia Księży Sercanów i był bardzo zaangażowanym kapłanem. Podobne plany miał ojciec w stosunku do

mnie. Także, i ja - może nie tylko pod jego wpływem, ale także pod wpływem mojego brata, jako że dawałem oznaki dość bystrej inteligencji - zostałem przeznaczony do wyjścia poza próg zwyczajności śląskiej i do wejścia w krąg inteligencji.

(...) Było nas sześcioro, trzy siostry i trzech braci. Poza Maryjką - moją drugą matką - była Gertruda i Marta, które pozostały Ślązaczkami w całej rozciągłości, dzieląc typowe losy śląskiej społeczności, z bardzo elementarnym wykształceniem. (...) W wieku lat trzynastu-czternastu wychowywało mnie już inne środowisko niż rodzina. O moich siostrach mogę powiedzieć, że były to kobiety głęboko religijne. Katoliczki z krwi i kości! Dożyły słusznego wieku, zas ich starość była czasem absolutnego zaangażowania w życie religijne. Marta nie wyszła za mąż i w dużej mierze poświęciła swoje życie w służbie bliźnim.

Miałem także dwóch braci. Najstarszy - Jan odcisnął się w mojej świadomości jako najinteligentniejszy i najbardziej wyrobiony ideowo spośród wszystkich. On najwcześniej odkrył i przeżywał swoją polskość i zaangażował się w nią. W wieku kilkunastu lat opuścił dom, by uczestniczyć w powstaniach śląskich; brał między innymi udział w bitwie pod Górą św. Anny. (...)

Drugi brat - Franciszek miał na mnie wpływ niejako z daleka. Już jako kleryk przebywał za granicą, gdyż sudia odbywał na uniwersytecie w Strasburgu. Słowem - człowiek obyty ze światem. Dyktował poniekąd ojcu i całej rodzinie, jak mają pokierować moim losem. Pod jego wpływem, po ukończeniu szkoły powszechnej, znalazłem się w środowisku krakowskim, w którym kontynuowałem naukę.

Pierwszemu okresowi dzieciństwa, które związane było z Bieruniem, zawdzięczam głębokie wkorzenienie w religijność. To mi dała rodzina i to mi dał cały Bieruń, ze swoimi dwoma kościołami. Wtedy też ukształtował się mój stosunek do pracy, szacunek dla niej i troska o to, aby praca była w moim życiu obecna.

(...) Należałem do rodziny niebogatej, żyjącej skromnie. Jednak to właśnie rodzinie zawdzięczam moją najpierwotniejszą fascynację kapłaństwem, bo to rodzina - za namową księdza proboszcza - postarała się żebym został ministrantem. Z tej mojej ministrantury poszedłem do Niższego Seminarium Księży Sercanów, widząc już - gdzieś na odległym horyzoncie - rysujące się kapłaństwo. Za: www.sercanie.pl
.

Wiadomości zagraniczne

Beatyfikacja siostry Antoni Marii Verne z Ivrei

Wzorem kobiety konsekrowanej i wychowawczyni nazwał Benedykt XVI siostrę Antonię Marię Vernę. Ta włoska zakonnica żyjąca na przełomie XVII i XVIII w. została dziś ogłoszona błogosławioną. Liturgii w imieniu Papieża przewodniczył w piemonckim mieście Ivrea watykański sekretarz stanu. Do tamtejszej katedry przybyło kilka tysięcy wiernych.

Nowa błogosławiona zasłynęła z posługi ubogim w założonym przez siebie Zgromadzeniu Sióstr Miłosierdzia od Niepokalanego Poczęcia Maryi z Ivrei. Pochodziła z biednej, wielodzietnej i pobożnej rodziny wiejskiej. Od najmłodszych lat pragnęła służyć potrzebującym, szczególnie opuszczonym dzieciom. Nie był to spokojny czas wokół szerzyły się idee oświeceniowe, masońskie i antyklerykalne. Mimo oporu środowiska sprzeciwiła się woli rodziców, którzy chcieli ją wydać za mąż i oddała się czynieniu dzieł miłosierdzia wobec najbardziej potrzebujących. Z czasem przyłączyły się do niej kolejne kobiety i tak powstało nowe zgromadzenie zakonne. Dziś siostry pracują m.in. w Ziemi Świętej, Libanie, Libii, Turcji i Albanii kładąc szczególny nacisk na edukację. Właśnie aspekt wychowawczy w dziele kontynuatorek błogosławionej siostry Antoni Marii Verny podkreślił w związku z beatyfikacją ordynariusz Ivrei. Bp Arrigo Miglio wskazał, że jej wychowawcza intuicja nic nie straciła na aktualności, a dobrej edukacji i religijnego wychowania wciąż potrzebują rzesze nie tylko ubogich dzieci. Biskup wskazał, że beatyfikacja „siostry wychowawczyni" doskonale wpisuje się w trwający we włoskim Kościele rok poświęcony właśnie edukacji.

Za: Radio Watykańskie

Biskupi franciszkańscy o powołaniu zakonników w Kościele

Jak franciszkanie mają się włączać w życie i misję Kościoła? Zastanawiają się nad tym od 26 do 29 września w Asyżu kardynałowie i biskupi z Zakonu Braci Mniejszych. Należy do niego sześciu kardynałów i ponad 100 (107) biskupów, z czego liczni w krajach misyjnych. W obecnym spotkaniu, które jest już drugim z kolei, bierze udział czterech purpuratów i 50 biskupów.

Pierwszy raz hierarchowie należący do Zakonu Braci Mniejszych spotkali się w Asyżu z jego przełożonym generalnym przed czterema laty, w czerwcu 2007 r. Okazją były wówczas przygotowania do 800-lecia zakonu franciszkańskiego. Tym razem jest nią 800-lecie Drugiego Zakonu św. Franciszka, czyli klarysek.

Otwierając dziś spotkanie, generał franciszkanów zachęcił swych zakonnych współbraci pełniących posługę biskupią do wierności Ewangelii. Wzorem św. Franciszka bracia mniejsi również obecnie mają ją stawiać w centrum swego życia i misji. O. José Rodríguez Carballo przytoczył słowa Benedykta XVI z posynodalnej adhortacji apostolskiej Verbum Domini 83, że życie osób konsekrowanych ma być „żywą egzegezą słowa Bożego". (…)

Na asyskim spotkaniu o oczekiwaniach Kościoła względem braci mniejszych mówić będzie należący również do tego zakonu kard. Cláudio Hummes, były prefekt Kongregacji ds. Duchowieństwa.

Za: Radio Watykańskie

Koronacja obrazu i jubileusz saletynów w Sammarei

Dnia 2 października 2011 roku o godz. 16.00 w Sanktuarium Matki Bożej w Sammarei w Niemczech odbyła się uroczystość ukoronowania Cudownego Obrazu Matki Bożej koronami biskupimi. Aktu tego dokonał ordynariusz diecezeji Passau, bp Wilhelm Schraml. W tym dniu Misjonarze Saletyni przeżywają swój jubileusz 25-lecia obecności i posługi w Niemczech, w diecezji Passau.

W 1986 roku przybył do Niemiec pierwszy misjonarz saletyn z Polski, był nim ks. Józef Boguszewski MS. Rozpoczął swoją posługę w związku parafialnym Haarbach. Od tego czasu w diecezji Passau pracowało już piętnastu saletynów. Obecnie posługują oni w Aldersbach, Aufhausen, Bayerbach, Johanniskirchen, Simbach i Samma-

rei. W uroczystościach koronacyjnych i jubileuszowych weźmie udział przełożony Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księży Misjonarzy Saletynów - ks. Władysław Pasiut MS wraz ekonomem prowincjalnym - ks. Piotrem Ciepłakiem MS i sekretarzem prowincjalnym - ks. Piotrem Szwedą MS. Będą obecni również wszyscy saletyni pracujący obecnie w diecezji Passau jak również zaproszeni Goście.

Sammarei to największe miejsce kultu maryjnego w Bawarii. Klejnotem tej krainy pielgrzymkowej jest przepiękne sanktuarium maryjne, nazywane często bawarskim Asyżem lub niemieckim Loretto. Okazały Dom Boży z wyjątkowym, monumentalnym ołtarzem rzeźbionym w drewnie i ponad tysiąc tablic wotywnych z czterech stuleci wokół Kaplicy Łask to właściwie kościół w kościele. Świątynia urzeka wspaniałym ołtarzem wykonanym przez J. Bendela. We wnętrzu znajduje się barokowy ołtarz z roku 1772 z cudownym obrazem pochodzącym z 1631 roku, koronowanym w dniu dzisiejszym. *Ks. Piotr Szweda MS* Za: www.saletyni.pl

Pallotyni szukają środków na Ośrodek Religijno-Kulturowy w Kijowie

Księża pallotyni szukają środków na budowę Ośrodka Religijno-Kulturowego przy parafii Chrystusa Króla Wszechświata w Kijowie. Ma on się opierać na trzech głównych filarach: działalności kulturalnej i historyczno-naukowej, integralno-rozwojowej oraz trzeźwościowej. – „Projekt już mamy, teraz szukamy funduszy na realizację zadania" - powiedział ks. Wiesław Pęski, który przebywał w Polsce.

Ks. Pęski podkreślił, że ośrodek ma na celu ukazać katolickie i polskie dziedzictwo kulturowe na terytorium Ukrainy i jego wpływ na historię, kulturę, religijność kraju, a także pomóc katolikom w głębszym zrozumieniu swojej tożsamości. (..)

W ośrodku mają się odbywać również rekolekcje i zajęcia Uniwersytetu „Trzeciego Wieku". W planach jest także utworzenie szkoły profilaktyki uzależnień. - „Będzie organizowana na wzór „Szkół Terapii Uzależnień" w Polsce. Chodzi o adaptację programów tych szkół i pomoc autorytetów w tej dziedzinie, których będziemy zapraszać z Polski. Szkoła będzie skupiona na aspekcie teoretycznym, jednak dla pełnowartościowego przygotowania specjalistów konieczna jest część praktyczna, dlatego będziemy współpracować z różnymi centrami rehabilitacyjnymi. Przy szkole będą odbywać się indywidualne konsultacje dla osób uzależnionych oraz ich rodzin, a także to będzie miejscem spotkań dla grup samopomocy" - powiedział ks. Pęski. Parafia Chrystusa Króla Wszechświata jest jedną z 8 parafii w niemal 4-milionowym Kijowie. Do katolicyzmu przyznaje się obecnie przeszło milion mieszkańców, z których ponad 10 tys. mieszka na terenie parafii. Za: InfoSAC 28/09/2011 [20]

Indiański biskup kapucyn lekarstwem na skandale

Od ponad dwóch lat w archidiecezji Filadelfii toczy się śledztwo w sprawie skandali w związku z nadużyciami seksualnymi duchownych. W marcu tego roku podjęto decyzję o zawieszeniu ponad 20 księży oskarżonych o molestowanie nieletnich. W związku z tymi wydarzeniami – i ze względu na wiek – 76-letni arcybiskup Filadelfii, kard. Justin Francis Rigali złożył rezygnację z urzędu. Jego następcą Benedykt XVI mianował kapucyna, abpa Charlesa Josepha Chaputa, dotychczasowego metropolitę Denver, którego doświadczenie z pewnością przyda się w dotkniętej skandalami diecezji.

Arcybiskup Chaput znany jest z jasnego stanowiska w obronie wiary katolickiej i w kwestiach moralnych, jak obrona życia nienarodzonych czy małżeństwa rozumianego jako związek mężczyzny i kobiety. Ten jedyny w episkopacie USA arcybiskup indiańskiego pochodzenia (jego matka pochodzi z algonkińskiego plemienia Potawatomi) pełni w nim funkcję przewodniczącego podkomisji ds. amerykańskich tubylców.

Nowy metropolita Filadelfii urodził się 66 lat temu. Po wstąpieniu do kapucynów i święceniach kapłańskich pełnił szereg funkcji w tym zakonie, m.in. w latach 1983-1988 sprawował urząd prowincjała. Był też proboszczem w archidiecezji Denver, potem przez dziewięć lat biskupem Rapid City, a od 1997 roku pełnił urząd arcybiskupa Denver. Za: www.glosojcapio.pl

W boliwijskim Montero Jarmark Expocarisma

We franciszkańskiej misji w Montero po raz 10 zorganizowano Jarmark Expocarisma 2011. Jest to nieodłączna część przygotowań do uroczystości odpustowych ku czci Matki Bożej - Las Mercedes - patronki parafii. Pomimo deszczu, swoje stoiska rozłożyło 70 grup reprezentujących: dzieci, młodzież i starszych, franciszkańska szkoła Św. Maksymiliana i więźniowie z zakładu karnego, objętego opieką duszpasterską przez franciszkanów. Specjalnymi gośćmi, jak co roku, byli franciszkańscy postulanci z domu formacyjnego w Santa Cruz.

Duże wrażanie na uczestnikach Jarmarku zrobiły dzieci pierwszokomunijne, które wcieliły się w poszczególne etapy życia błogosławionego Jana Pawła II. Boliwijsko-polskie siostry Sercanki zatroszczyły się o najprawdziwsze "wadowickie" kremówki, wzbudzając sensacje wśród odwiedzających.

W łączności z obchodami roku kolbiańskiego, tematem Jarmarku była 70 rocznica śmierci św. Maksymiliana. Na zakończenie Jarmarku grupa młodzieżowa zaprezentowała w kościele krótkie przedstawienie o życiu ojca Kolbe. *O. Jan Kukla OFMConv*

Za: www.zakonfranciszkanow.pl

Zapowiedzi wydarzeń

„Dolentium Hominum. Duchowni i świeccy wobec ludzkiego cierpienia"

Kuria Prowincjalna Bonifratrów, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie oraz wydawnictwo Medycyna Praktyczna zapraszają do udziału w międzynarodowej konferencji „Dolentium Hominum. Duchowni i świeccy wobec ludzkiego cierpienia", która odbędzie się 10 października 2011 r. w Krakowie-Łagiewnikach w Auli Jana Pawła II.

Konferencja inauguruje otwarcie Podyplomowych Studiów z zakresu Duszpasterstwa Służby Zdrowia i Pomocy Społecznej, które od tego roku prowadzone będą na Uniwersytecie Papieskim dzięki współpracy z Zakonem Bonifratrów.

Szczegółowy program Konferencji znajdziecie na stronie: www.bonifratrzy.pl

Obchody 150 rocznicy śmierci św. Eugeniusza de Mazenoda

Za 5 tygodni Zgromadzenie Misjonarzy Oblatów M.N będzie obchodziło 150 rocznice śmierci Założyciela św. Eugeniusza de Mazenoda. W związku z obchodami zorganizujowane zostało międzynarodowe sympozjum o życiu św. Eugeniusza i pracy oblatów w Polsce i na świecie. Odbędzie sie ono w Obrze w dniu 28 października 2011 r. Został wybrany nastepujący temat sympozjum: **Od Rewolucji Francuskiej do Nowej Ewangelizacji**. **Wokół osoby i charyzmatu św. Eugeniusza de Mazenoda w 150 rocznicę narodzin dla nieba.** Oto jego program**:**

Godz. 8:30
Otwarcie konferencji O. dr Ryszard Szmydki OMI, Prowincjał Polskiej Prowincji Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej
Wprowadzenie: Wspomnienie Rewolucji Francuskiej w pismach św. Eugeniusza de Mazenoda, Dr Paweł Zając OMI (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań)

Godz. 9:00
Napoleon Bonaparte wobec Kościoła, Ks. prof. Roberto Regoli (Papieski Uniwersytet Gregoriański, Rzym)
Sojusz tronu z ołtarzem we Francji po 1815 r., Dr Rafał Dobek (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań)
Antykościelność i antyklerykalizm w dziewiętnastowiecznej Francji, Prof. Andrzej Chwalba (Uniwersytet Jagielloński, Kraków)

Godz. 11:00
Biografia św. Eugeniusza de Mazenoda, Dr Paweł Latusek OMI (Poznań)
Eugeniusz de Mazenod – kontrasty rodzinne, Bertrand Morard (Aix-en-Provence)
Zamiast jansenizmu Boże miłosierdzie – metoda misyjna św. Eugeniusza we Francji Prof. Fabio Ciardi OMI (Instytut Teologiczny Claretianum, Rzym)

Godz. 14:00
Eugeniusz de Mazenod i francuska szkoła duchowościProf. Kazimierz Lubowicki OMI (Papieski Wydział Teologiczny, Wrocław)
Eugeniusz de Mazenod i jezuici
Dr Robert Danieluk SJ (Archiwum Historyczne Towarzystwa Jezusowego, Rzym)
Eugeniusz de Mazenod jako biskup Marsylii
Dr Frank Santucci OMI (Międzynarodowe Centrum de Mazenoda, Aix-en-Provence)

Godz. 16:00
Wkład oblatów w powstanie i rozwój misjologii, Dr Marek Rostkowski OMI (Papieski Uniwersytet Urbanianum, Rzym)
Najwybitniejsi misjonarze oblaccy Prof. Jarosław Różański OMI (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie)
Św. Eugeniusz de Mazenod i nowa ewangelizacja. Dr Frank Santucci OMI (Międzynarodowe Centrum de Mazenoda, Aix-en-Provence)

W sobotę 29 października odbędą sie w Obrze uroczystości liturgiczne, związane z przeżywaną rocznicą narodzin dla nieba Św. Eugeniusza de Mazenoda, z następującym programem:

07.15 - Śpiewana jutrznia – klerycy WSD OMI Obra - Rozważanie o św. Eugeniuszu po czytaniu z jutrzni – o. K. Lubowicki OMI
08.00 - Śniadanie, kawa
09.15 - Zwiedzanie kompleksu klasztorno-seminaryjnego dla gości, którzy są w Obrze po raz pierwszy
11.00 - Msza św. pod przewodnictwem o. bpa Eugeniusza Juretzki OMI
12.30 - Obiad
14.00 - Spektakl o św. Eugeniuszu (Niniwa Katowice) – aula seminaryjna
15.00 - Kawa
15.30 - Koncert zespołu Gang Marcela – kościół parafialny pw. św. Jakuba
17.00 - Błogosławieństwo i rozesłanie

Za: www.oblaci.pl.

Zaproszenie do Trzebnicy na uroczystości ku czci św. Jadwigi Śląskiej

Zapraszamy do międzynarodowego sanktuarium św. Jadwigi Śląskiej w Trzebnicy na tegoroczne uroczystości odpustowe w dniach 14-16 października.„W KOMUNII Z BOGIEM NA WZÓR ŚWIĘTYCH”. Będą one jednocześnie dziękczynieniem za beatyfikację papieża Jana Pawła II, który został wybrany na Stolicę Piotrową w uroczystość św. Jadwigi w roku 1978. W nawiązaniu do tegorocznego programu duszpasterskiego będą one przebiegały pod hasłem

W piątek, 14 października, w godz. od 9.00 do 16.00 przewidziany jest jadwiżański dzień skupienia powołanych do kapłaństwa i życia konsekrowanego. Konferencje wygłosi o. dr Szczepan Praśkiewicz OCD, konsultor watykańskiej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. Skupienie zakończy się Mszą św. koncelebrowaną o godz. 15.00, której będzie przewodniczył Arcybiskup Senior, Ks. Kard. Henryk Gulbinowicz. Wieczorem tego dnia jest przewidziana pielgrzymka Trzebniczan do grobu św. Jadwigi. Mszy św. koncelebrowanej o godz. 18.30 będzie przewodniczył biskup pomocniczy z Wrocławia, Ks. Bp Andrzej Siemieniewski. Po Mszy św. procesja z relikwiami św. Jadwigi.

Na sobotę, 15 października, zapraszamy liturgiczną służbę ołtarza i nadzwyczajnych szafarzy Komunii św. oraz uczestników pieszej pielgrzymki. Przed południem o godz. 10.00 przewidziana jest konferencja diecezjalnego moderatora liturgicznej służby ołtarza i Msza św. o godz. 11.00 pod przewodnictwem Ks. Bpa Andrzeja Siemieniewskiego. W godzinach popołudniowych oczekujemy uczestników pieszej pielgrzymki z Wrocławia do Trzebnicy. Mszy św. przy ołtarzu polowym o godz. 16.30 będzie przewodniczył Ks. Bp Czesław Kozon, biskup Kopenhagi.

Centralne uroczystości są przewidziane na niedzielę, 16 października, w liturgiczne święto św. Jadwigi. Uroczystej sumie odpustowej o godz. 11.00 będzie przewodniczył Ks. Bp Czesław Kozon, biskup Kopenhagi. W czasie jej trwania nastąpi wprowadzenie relikwii krwi bł. Jana Pawła II. Po Mszy św. przewidziana jest procesja eucharystyczna ulicami miasta.

W dniach odpustu pielgrzymi będą mieli sposobność przystąpienia do sakramentu pokuty. Każdego dnia o godz. 14.00 na Kalwarii w Lesie Bukowym odprawiana będzie Droga Krzyżowa. Do udziału w tegorocznych uroczystościach jadwiżańskich serdecznie zapraszamy wszystkich kapłanów, osoby konsekrowane i wiernych.

W imieniu Salwatorianów, stróżów sanktuarium – ks. Bogdan Giemza SDS, przełożony wspólnoty

ŚP. KS. ANDRZEJ SKRZYNIOWSKI (1935-2011) CM

Dotarła do nas smutna wiadomość. W sobotę 24 września 2011 r. w szpitalu w Legnicy zmarł niespodziewanie ks. dr ANDRZEJ SKRZYNIOWSKI CM, ekonom Domu św. Wincentego a Paulo na Kleparzu w Krakowie i wykładowca w Instytutcie Teologicznym Księży Misjonarzy w Krakowie. U bram nieba stanął 76. roku życia, 60. roku powołania i 53. roku kapłaństwa. Nagła, niespodziewana śmierć, spowodowana poważnymi obrażeniami odniesionymi w wypadku samochodowym niespełna dwa tygodnie wcześniej, przerwała jego ofiarną i oddaną posługę w Zgromadzeniu i Kościele.

Uroczystości pogrzebowe odbyly się w czwartek, 29 wrzesnia 2011 o godz. 10:00 została odprawiona Msza św. w kościele św. Wincentego a Paulo na Kleparzu w Krakowie (ul. św. Filipa 19) , a o godz. 12:00 nastąpiło odprowadzenie do grobowca Księży Misjonarzy na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

Ksiądz Andrzej Skrzyniowski CM urodził się 26 października 1935 r. we wsi Biały Kościół (gmina Wilka Wieś) koło Krakowa. Do Zgromadzenia Księży Misjonarzy wstąpił 27 września 1951 r w Krakowie. 8 grudnia 1956 złożył śluby święte, a 21 lutego 1959 przyjął święcenia diakonatu z rąk bp Karola Wojtyły. Święcenia kapłańskie otrzymał w tym samym roku 21 czerwca z rąk biskupa sandomierskiego ks. bp Jana Kantego Lorka CM.

Przez pierwsze piętnaście lat kapłaństwa był katechetą najpierw w parafii św. Wincentego a Paulo w Bydgoszczy (1959 - 1967), następnie w parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Iłowej Żagańskiej (1967 - 1968) i później w parafii NMP Królowej Polski w Słubicach (1968 - 1974). Stąd w 1974 został przeniesiony do parafii św. Wojciecha w Trzcielu gdzie był proboszczem i superiorem Domu Zgromadzenia do 1980.

Za: www.misjonarze.pl